

- 8) Απορρίπτει την αγωγή-προσφυγή κατά τα λοιπά.
9) Έκαστος των διαδίκων φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 246 της 28.8.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 8ης Απριλίου 2003

στην υπόθεση C-244/00 (αίτηση του **Bundesgerichtshof** για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): **Van Doren + Q. GmbH κατά Lifestyle sports + sportswear Handelsgesellschaft mbH, Michael Orth**(¹)

(«Σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Ανάλωση του δικαιώματος που παρέχει το σήμα — Απόδειξη — Τόπος της πρώτης διάθεσης των προϊόντων στο εμπόριο από τον δικαιούχο του σήματος ή με τη συγκατάθεσή του — Συγκατάθεση του δικαιούχου για διάθεση στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ»)

(2003/C 135/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-244/00, με αντικείμενο αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Van Doren + Q. GmbH και Lifestyle sports + sportswear Handelsgesellschaft mbH, Michael Orth, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 28 ΕΚ και 30 ΕΚ καθώς και του άρθρου 7, παράγραφος 1, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992 (ΕΕ 1994, L 1, σ. 3), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet, M. Wathelet και R. Schintgen, προέδρους τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή), A. La Pergola, P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric και S. von Bahr, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 8 Απριλίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Ο περί αποδείξεως κανόνας ότι η ανάλωση του δικαιώματος εκ του σήματος συνιστά ένσταση για τον τρίτο εναγόμενο από τον δικαιούχο του σήματος και για τον λόγο αυτό οι προϋποθέσεις της ανάλωσης πρέπει κατ' αρχήν να αποδεικνύονται από τον τρίτο που την επικαλείται συμβιβάζεται με το κοινοτικό δίκαιο και ειδικότερα με τα άρθρα 5 και 7 της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για

την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, όπως τροποποιήθηκε με τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992. Ωστόσο, οι απαιτήσεις που απορρέουν από την προστασία της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων την οποία καθιερώνουν μεταξύ άλλων τα άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ ενδέχεται να επιβάλουν ορισμένες διαρρυθμίσεις σ' αυτόν τον κανόνα περί αποδείξεως. Συγκεκριμένα, στην περίπτωση που ο τρίτος επιτυγχάνει να αποδείξει ότι υπάρχει πραγματικός κίνδυνος στεγανοποίησης των εθνικών αγορών αν φέρει ο ίδιος το βάρος της αποδείξεως αυτής, ιδίως όταν ο δικαιούχος του σήματος διαθέτει τα προϊόντα του στο εμπόριο εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου με σύστημα αποκλειστικής διανομής, ο δικαιούχος του σήματος οφείλει να αποδείξει ότι τα προϊόντα διατέθηκαν αρχικά στο εμπόριο από τον ίδιο ή με τη συγκατάθεσή του εκτός Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου. Αν το αποδείξει, τότε περιέρχεται στον τρίτο το βάρος να αποδείξει την ύπαρξη συγκατάθεσης του δικαιούχου του σήματος για μετέπειτα διάθεση των προϊόντων στο εμπόριο εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου.

(¹) ΕΕ C 247 της 26.8.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 10ης Απριλίου 2003

στην υπόθεση C-305/00 (αίτηση του **Oberlandesgericht Frankfurt am Main** για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): **Christian Schulin κατά Saatgut-Treuhandverwaltungsgesellschaft mbH**(¹)

(«Φυτικές ποικιλίες — Σύστημα δικαιωμάτων επί των ποικιλιών αυτών — Άρθρα 14, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 και 8 του κανονισμού (ΕΚ) 1768/95 — Χρησιμοποίηση εκ μέρους των καλλιεργητών του προϊόντος της συγκομιδής — Υποχρέωση παροχής πληροφοριών στον κάτοχο του κοινοτικού δικαιώματος»)

(2003/C 135/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-305/00, με αντικείμενο αίτηση του Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Christian Schulin και Saatgut-Treuhandverwaltungsgesellschaft mbH, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 14, παράγραφος 3, έκτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1994, για τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών (ΕΕ L 227, σ. 1), και 8 του κανονισμού (ΕΚ) 1768/95 της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 1995, για τη θέσπιση εκτελεστικών κανόνων σχετικά με την γεωργική εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 2100/94 (ΕΕ L 173, σ. 14), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, C. W. A. Timmermans,